

Spm. nr. S 2222

2) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Vil statsministeren kommentere forsvarsministerens udtalelser i Berlingske Tidende den 16. maj 2002 om, at »Danmark vil få svært ved at sige nej til at deltage i et eventuelt amerikansk angreb på Irak, hvis USA kan fremlægge sikre beviser på, at Saddam Hussein støtter international terror ... Kommer der uomstødelige beviser, vil det kræve betydeligt politisk mod fra dansk side at afvise hjælp til USA«, og i forlængelse af dette redegøre for, om den danske regering i almindelighed føler sig presset af USA?«

Villy Søvndal (SF):

Spørgsmålet begrundes sig i nogle udtalelser fra forsvarsministeren den 16. maj 2002, hvor forsvarsministeren kom med nogle meget uheldige bemærkninger i retning af, at Danmark vil få svært ved at sige nej til at deltage i et eventuelt amerikansk angreb på Irak, hvis USA fremlægger beviser for, at Saddam Hussein har været inddraget i terror og sådan nogle ting.

Også på det her punkt synes jeg, det er afgørende at få at vide: Hvem tegner egentlig regeringen? Er det sådan, at løsgående ministre kan gå rundt og udlove Danmark i krig, oven i købet i en situation, hvor der mig bekendt ikke foreligger nogen som helst beviser, og hvor jeg vil tro, at der er ekstrem europæisk skepsis og ekstrem dansk skepsis over for at deltage i et krigsvenntyr i Irak?

Jeg håber oprigtig meget, at statsministeren allerede her i dag vil sætte forsvarsministeren eftertrykkeligt på plads, så den type trusler ikke rumsterer. Det gælder over for Irak, men da også over for den danske befolkning.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Villy Søvndal stiller i sit spørgsmål bl.a. spørgsmålet, om den danske regering i almindelighed føler sig presset af USA. Svaret er kort og godt: Nej.

I øvrigt kan jeg sige til hr. Villy Søvndal, at jeg ikke har kendskab til nogen amerikanske planer om angreb på Irak.

Villy Søvndal (SF):

Det undrer mig måske lidt mere. Det synes jeg man kan blive orienteret om alene ved at følge med i den almindelige debat om det.

Må jeg forstå statsministerens udsagn sådan, at det er en eftertrykkelig sætten forsvarsministeren på plads, det, der nu forlyder fra statsministeren, at den slags løsgående tanker om at udlove Danmark til krig ikke er regeringens politik, men måske forsvarsministerens egne personlige drømme, men at det bestemt var en tydelig afstandtagen fra statsministerens side til forsvarsministeren, det, vi hørte lige nu?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Også her gælder, at hr. Villy Søvndals konklusioner må stå fuldstændig for hr. Villy Søvndals egen regning. De er slet ikke dækkende for, hvad jeg har svaret her i Folketinget. Det, jeg har sagt, er, at jeg ikke har kendskab til nogen amerikanske planer om angreb på Irak.

I øvrigt ved hr. Villy Søvndal udmærket, at hvis Danmark skal deltage i internationale militære aktioner, kræver det en beslutning her i Folketinget.

Villy Søvndal (SF):

I forlængelse af statsministeren svar forekommer det så ikke statsministeren, at det er helt utidigt af forsvarsministeren at gå rundt og udstede den slags trusler i en situation, hvor statsministeren end ikke har kendskab til, at en sådan situation kunne blive aktuel?

Og vil statsministeren ikke godt kommentere forsvarsministerens udsagn? Det er det, forsvarsministeren er citeret for i Berlingske Tidende – jeg læser fra spørgsmålet:

»Danmark vil få svært ved at sige nej til at deltage i et eventuelt amerikansk angreb på Irak, hvis USA kan fremlægge sikre beviser på, at Saddam Hussein støtter international terror.«

Forekommer det ikke statsministeren at være helt underligt, at hans forsvarsminister går rundt og udsteder den slags trusler i en situation, hvor statsministeren end ikke har hørt om den slags planer?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg opfatter forsvarsministerens udtalelser som en almindelig opbakning til den internationale kamp mod terror – en opbakning, som jeg da bestemt håber at hr. Villy Søvndal også støtter. Det ville da overraske mig meget, hvis SF nu melder sig ud af kampen mod den internationale terror.

Men som hr. Villy Søvndal udmærket ved, vil en konkret beslutning om, at Danmark skulle deltage i nogen international militær aktion – men som bekendt har jeg ikke kendskab til pla-